

Sloboda spútaná dúhovou ideológiou

Paweł Skrzydlewski

6. júla 2021 ✝ Spoločnosť ✝ Gender, LGBT

Zdroj: Pixabay

Ak niet pravdy, potom neexistuje ani veda. A ak niet vedy, ani existencia univerzít nemá zmysel. Toto chceme?

V široko chápanom verejnom priestore dnes iba málo ľudí jasne vidí podstatu, ideologické zdroje a dôsledky ideológie LGBT+. Mnohí si myslia, že táto ideológia je čosi pominuteľné, že sa týka iba sféry ľudského sexuálneho života, a že sa o ňu zaujíma malá a bezvýznamná skupina ľudí. Nie je to však tak. Táto ideológia má svoje silné zdroje a početných propagátorov. Dnes predstavuje jeden z hnacích motorov fungovania nielen ľavicových politických hnutí, ale „koketujú s ňou“ aj mnohí tvorcovia kultúry, novinári, umelci, ba dokonca aj kňazi katolíckej Cirkvi. Nachádzame ju tiež na mnohých univerzitných katedrách aj u nás, v našej domovine (autor článku je Poliak, pozn. prekl.). Všade sa zameriava na budovanie nového spoločenského ne-poriadku, v ktorom „každý má byť tým, čím chce“. Dôležité je, že netoleruje nijakú opozíciu, je militantná, zatiaľ čo akúkoľvek kritiku na svoju adresu prezentuje ako extrémne fundamentalistické tmárstvo svedčiacie vraj o nedostatku progresivity a totalitných sklonoch.

Vyvstáva tu otázka: Kto by mal odhaľovať túto ideológiu a hodnotiť jej účinky? Každý, kto má blízko k pravde a k dobru človeka. V prvom rade by túto analýzu mali vykonať osvietení ľudia na univerzitách, ktorým záleží na pravde, na intelektuálnom a morálnom zdraví jednotlivcov, rodín a národov. Ale robia to? Majú na to dostatok vedomostí a hlavne dostatok vôle? Je ich analýza a kritika LGBT+ vôbec možná na súčasnej poľskej univerzite?

Vzhľadom na to, koľko disciplinárnych opatrení je dnes vedených proti univerzitným kritikom LGBT+, nie je ľahké odpovedať na tieto otázky. Možno mať obavy, že táto ideológia nebude na univerzitách dostatočne identifikovaná ani porazená. Kritici LGBT+ na univerzitách čelia mnohým prekážkam. Niektoré prekážky vyplývajú z nedostatočných vedomostí, hlavne filozofických. Nejde totiž iba o kritiku postojov LGBT+ porovnávaním s konzervatívnymi alebo kresťanskými doktrínami, ale o to, ukázať ich klamlivosť a nepravdivosť, a teda iracionalitu a nevedeckosť, ich škodlivosť pre človeka. To sa dá dosiahnuť ukázaním pravdy o človeku, o jeho prirodzenosti a správnom spôsobe jeho konania. A toto je úloha filozofie.

Niektoré z prekážok, ktorým čelia univerzitné komunity kritické voči rodovým a *queer* ideológiám sú dôsledkom teroru politickej korektnosti, ktorý sa už udomácnil aj na akademickej pôde a vystrašil „intelektuálne silných“, ale morálne slabých docentov a profesorov. Boja sa ostrakizácie a nálepky „ideológa“, „nevedca“, „náboženského fundamentalistu“, ktorý sa bezdôvodne dostáva do konfliktu s akadémiou a neumožňuje slobodné vyjadrovanie tzv. dúhových názorov. Obávajú sa tiež, že rektor sa môže kedykoľvek poďakovať za prácu takémuto „kontroverznému“ učiteľovi. Je to tak preto, lebo prevládajúca politická korektnosť takmer všade vyžaduje všeobecné uznanie tézy, že každý má právo žiť tak, ako chce. Prečo sa teda dotýkať intímneho života jednotlivcov, prečo ich princípy konania prezentovať ako nesprávne, nemorálne, dokonca deviantné a patologické, v rozpore s ľudským a prirodzeným zákonom, Božím zákonom? Prečo vôbec venovať pozornosť tejto ideológii a životnej praxi, ktorá sa v nej vytvorila? Politická korektnosť nás nabáda, aby sme nerobili nič a nechali všetko tak, ako je, v nádeji, že sa veci vyriešia samé od seba. Takýto postoj však dodáva komunite LGBT+ guráž a posilňuje jej propagandu vo verejnom priestore.

Všimnime si tiež, že mnohé akademické spoločenstvá vyjadrujú presvedčenie, že rektor by mal odstrániť z radov profesorov a lektorov tých, ktorí sú „*kazateľmi existencie nemenných a záväzných ľudských práv a zásad*“, v prospech všetkých tých, ktorí tvrdia, že každý má svoju pravdu – pretože to si vyžaduje ľudská sloboda a dôstojnosť – a jedna nemenná pravda jednoducho neexistuje. Univerzita pozostávajúca z takýchto „profesorov“ by bola priateľská nielen ku všetkej „slobode“, ale aj k samotnej ideológii LGBT+.

Ilúzia slobody a úcty

Extrémna časť zástupcov LGBT reprezentovaná tzv. *queer* hnutím, tvrdí, že samotný človek nemá nijakú prirodzenosť, žiadnu pevnú podstatu, ktorá by predstavovala princíp a kritérium jeho konania. Takisto nemá vrodene pohlavie a jediným princípom jeho aktivity je túžba a pud. Jedinou povinnosťou človeka je nasledovať svoje túžby a pudy, pričom je však, bohužiaľ, neustále „ujarmovaný“ normami a zásadami spoločnosti, ktorá ho obklopuje.

Tieto normy a zásady sú vraj zdrojom konfliktov a násilia páchaného na slobodnom jednotlivcovi, sú zdrojom všetkého nešťastia. Je to preto, že spoločenstvo, a najmä spoločenské, politické a náboženské authority, sa snažia vytvoriť v jednotlivcovi „ja“, teda trvalú identitu. Podľa *queer* prívržencov takáto identita neexistuje, nikdy neexistovala a ani nebude existovať. Jeho existencia sa predpokladala len tam, kde existovala silná vláda, silné náboženstvo a metafyzika. Podľa zástancov *queer* ideológie napredujúci pokrok vyvrátil presvedčenie, že existuje konštantná identita. Preto neexistuje žiadna stálosť, žiadna nevyhnutnosť, žiadne normy a pravidlá, iba subjektívny naratív, ktorý prenikol všade, do jazyka, do histórie. Preto je človek tým, kým v danej chvíli je a chce byť a prechádza neustálymi zmenami.

Kritici LGBT+ na univerzitách čelia mnohým prekážkam. Niektoré prekážky vyplývajú z nedostatočných vedomostí, hlavne filozofických.

Pre ideológiu LGBT+ sú inakosť a premenlivosť hlavnými kategóriami, ktoré zároveň ukazujú, že všetko je dovolené. Z tohto dôvodu sa tvrdí, že neexistujú pevné normy, ani kritériá toho, čo je správne či nesprávne v ľudskom správaní. Všetko je dobré, dovolené, normálne, správne, a to v každej oblasti. Z tohto dôvodu treba akceptovať a propagovať všetky formy sexuálnej aktivity. Tvrdí sa, že všetky boli „*prenasledované minulými spoločnosťami*“, ale v budúcnosti sa stanú čímisi univerzálnym, takže nakoniec sa človek vyslobodí z okov noriem, pravidiel, zákonov. Zároveň tieto obmedzenia vraj nikdy nemali objektívny základ,

neboli odôvodnené ničím reálnym, ale boli iba násilím, útlakom a pokusom o manipuláciu, brutálnym naratívom zotročenia jednotlivcov s cieľom ich vykorisťovania.

Všimnime si, že tento koncept je súčasťou naratívu, ktorý si *queer* prevzal od postmodernistov, radikálneho feminizmu a zástancov civilizačného multikulturalizmu, ako aj freudizmu a neomarxizmu.

Nový svet, ktorý má priniesť ideológia LGBT+, je svetom bez hraníc, bez národov a štátov, bez rodín, bez pravidiel a zákonov, dokonca bez „ja“, bez pohlavia a bez Boha!

Až taký svet vraj dá všetkým úplnú rovnosť a slobodu.

Revolta i skaza

Ak vezmeme do úvahy vyššie uvedené tvrdenia prívržencov *queer*, jasne vidíme, že nielenže sú akýmsi revolučným kvasom zameraným na zničenie celého spoločenského života, že sú v rozpore so zdravým rozumom, s personalistickým a realistickým obrazom človeka vytvoreným klasickou filozofiou, ale že sú aj v rozpore s príkazom, ktorý nájdeme v Písme, o tom, že človek má „*odovzdávať život a podmaňovať si zem*“.

Nový človek sa má predovšetkým snažiť plniť všetky svoje túžby po rozkoši, uspokojovať svoju žiadostivosť. V konečnom dôsledku táto ideológia hlása istú formu „samospásy“, sebarealizácie človeka. **Ako všetky naturalizmy a evolucionizmy vidí v človeku dočasný a nie veľmi hodnotný produkt transformácie náhodných materiálnych faktorov, produkt, pre ktorý je najdôležitejším dobrom potešenie tela.** Človek preto nemôže podľahnúť zotročujúcemu odcudzeniu vyplývajúcejmu z vplyvu rodiny, náboženstva, spoločnosti alebo moci, nemôže byť ničím „ujarmený“ a redukovaný na „niekoho“.

Podľa *queer* si oslobodenie a naplnenie jednotlivca vyžaduje elimináciu prakticky všetkého, čo doteraz v kultúre a spoločenskom živote existovalo. Na troskách starého sveta vznikne „*nový svet*“, v ktorom „*každý bude tým, kým chce*“, pričom treba zdôrazniť, že ľudská plodnosť je vnímaná skôr ako preklatie než dobrodenie, pretože obmedzuje slobodu jednotlivca. Z tohto dôvodu sa zdá, že nakoniec táto ideológia, posilnená prúdmi ekologizmu a depopulačných doktrín, nakoniec bude kričať: „*Bud' tým, čo chceš, ale radšej nebud' vôbec, aby si ďalej neodovzdával život*“, lebo takto pomôžeš svojej jedinej matke Zemi!

Ako premôcť ideológiu LGBT+?

Je dôležité uvedomiť si, že reálnym dôsledkom uplatňovania ideológie LGBT+ je **deštrukcia človeka, jeho prirodzených, racionálnych foriem života a konania**, podkopanie racionality civilizačného poriadku západného sveta a zničenie jedného z najdôležitejších miest západnej kultúry – univerzít.

Čo je dôležité, táto ideológia priamo rozbíja aj to, čo je pre človeka najdôležitejšie: vzťah s Bohom, bez ktorého nie je možné dosiahnuť konečné naplnenie ľudskej osoby. Ničí najdôležitejšie ľudské spoločenstvo, ktorým je rodina, a predovšetkým berie človeku zdroj jeho sily a identity, ktorými sú zdravý rozum a ozaistná slobodná vôľa.

Pozrime sa na to, čo logicky vyplýva z požiadaviek LGBT+. Všimnime si, že na základe tzv. *queer* postoja človek nemôže rozvíjať svoj rozum, pretože sa výslovne predpokladá neexistencia pravdy, ktorá predsa ľudský rozum zdokonaľuje. Ak neexistuje pravda a všetko podlieha zmene, potom neexistuje ani hodnotné

ľudské poznanie, ktoré by veda napĺňala. Bez vedy nemajú zmysel univerzity, ktoré sú koniec koncov spoločnosťami učených ľudí, milovníkov vedy a pravdy, ktorí sa o ňu delia a budujú základy ľudskej kultúry, vzdelávania a výchovy.

Napokon ani samotná kultúra ako dielo slobodnej a racionálnej ľudskej činnosti nemá zmysel, pretože neexistuje autentická ľudská racionalita a sloboda a trvalé kultúrne formy nie sú v skutočnosti trvalé a ich pôsobenie na človeka je „ujarmujúce“, deštruktívne, pretože obmedzuje bohatstvo hedonistických zážitkov. Kultúra by teda nemala existovať, rovnako ako organizovaná spoločnosť s jej inštitúciami a akýmkoľvek systémom vlády. Toto sú závery, s ktorými súhlasí veľa obhajcov *gender* a *queer*.

Nie je ťažké dokázať absurdnosť hlavných téz prívržencov LGBT+. Má však pre nich nejaký význam poukazovanie na rozpory a absurdity? Nie – pretože pre väčšinu z nich je dôležitý iba ich vlastný postoj a ich zmyslové uspokojenie. Chorá je nielen ich myseľ, ale aj vôľa, skazená nemorálnosťou. Nelogickosť je námietkou tam, kde sa uznáva hodnota ľudskej racionality, rozumu poznávajúceho pravdu, kde sa napokon rešpektuje samotná pravda a uznáva sa jej zdroj v existencii objektívneho sveta a jeho zákonov. **Pravda ako výsledok súhlasu intelektu s realitou pre nich nemá nijakú hodnotu, rovnako ako nemá pre nich hodnotu poriadok sveta, jeho krása a dobrota.** Čo je teda potrebné na to, aby sme účinne kládli odpor ideológii *gender* a *queer*?

V prvom rade je potrebná diagnostika tejto ideológie, treba vedieť čím je, z čoho pozostáva a aké má praktické úlohy. Túto diagnostiku môže urobiť iba filozofia, ktorá je realistická, metafyzická, skutočne slobodná a otvorená pravde sveta. **Ak jej prítomnosť na univerzitách bude citeľná, ak jej hlas budú počuť vzdelaní profesori a študenti, je veľká šanca, že absurdita a deštruktívny rozmer LGBT+ budú odhalené a ako také odmietnuté.**

Pomôcť tu môže aj rozumný a nový zákon, ktorý sa netýka ani tak slobody univerzity a slobody prejavu na univerzite, ako skôr zákazu propagácie antihumánnych a falošných ideológií škodiacich človeku. Koniec koncov, v Ústave Poľskej republiky z roku 1997 v čl. 13 stojí, že: *„Je zakázaná existencia politických strán a iných organizácií odkazujúcich vo svojich programoch na totalitné metódy a praktiky nacizmu, fašizmu a komunizmu, ako aj tých, ktorých program alebo činnosť predpokladá alebo umožňuje rasovú a národnú nenávisť, použitie násilia na účely získania moci alebo ovplyvňovania politiky štátu alebo ustanovuje utajenie štruktúr alebo členstva.“* Tento zákaz má jeden hlavný zdroj: potvrdenie ľudského dobra a jeho ochrana pred zlom. Aby sme však mohli zlo vnímať a odmietnuť ho, treba akceptovať skutočnosť, že existuje ľudská prirodzenosť, že ju môžeme poznať, že je základom a kritériom pre posudzovanie našich činov. Budeme mať na to odvahu?

© Všetky práva vyhradené - prevzaté z poľského týždenníka *DoRzeczy*.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sloboda-sputana-duhovou-ideologiou/>